

Sygn. akt I ACa 737/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Ewa Tkocz
Sędziowie :	SA Tomasz Ślęzak (spr.) SO del. Joanna Naczyńska
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...)

(...)W. w M.

o stwierdzenie nieważności uchwały

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 147/13

1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) oddala powództwo,

b) zasądza powódki na rzecz pozwanej 180 (sto osiemdziesiąt) złotych z tytułu kosztów procesu;

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej 335 (trzysta trzydzieści pięć) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 737/14

UZASADNIENIE

Powódka E. P. w pozwie skierowanym przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) - W. w M. domagała się ustalenia, że uchwała nr (...) Walnego Zgromadzenia Członków tej Spółdzielni z dnia 23 kwietnia 1998 r. w sprawie upoważnienia dla Zarządu Spółdzielni do sprzedaży zbędnego majątku trwałego jest nieważna.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że na skutek stwierdzenia wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej nieważności § (...) pkt 3 statutu Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...), okazało się, że emeryci i renciści, w tym powódka, byli pozbawieni możliwości głosowania podczas walnych zgromadzeń, w tym podczas podejmowania uchwały nr (...). Ponadto dokonane w zaskarżonej uchwale upoważnienie Zarządu Spółdzielni do sprzedaży nieruchomości jest niezgodne z prawem także dlatego, że nie określa nieruchomości, których dotyczy, cedując tym samym uprawnienie do decyzji w tym zakresie Zarządowi.

W odpowiedzi na pozew pozwana Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna (...) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że emeryci i renciści, w tym powódka, mogli uczestniczyć w walnych zgromadzeniach i nie byli pozbawieni prawa głosu. Ponadto powódka nie zachowała określonego w art. 42 § 2 i 3 ustawy Prawo spółdzielcze terminu do zaskarżenia uchwały.

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej ustalił, że uchwała nr (...) Walnego Zgromadzenia Członków Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) - W. w M. z dnia 23 kwietnia 1998 roku w sprawie upoważnienia dla Zarządu Spółdzielni do sprzedaży zbędnego majątku trwałego, jest nieważna oraz orzekł o kosztach procesu.

W ramach ustaleń faktycznych Sąd pierwszej instancji wskazał, że w dniu 23 kwietnia 1998 r. Walne Zgromadzenie Członków Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w M. podjęło uchwałę nr (...), którą w punkcie 1. „upoważniło Zarząd Spółdzielni do sprzedaży zbędnego majątku trwałego w postaci gruntów i obiektów, po uzyskaniu każdorazowo pozytywnej opinii Rady Nadzorczej”. W uchwale wskazano, że za przyjęciem uchwały głosowało 34 członków, a wymagana ilość głosów wynosiła 18. Ponadto w protokole nr (...) z dnia 23 kwietnia 1998 r. z posiedzenia Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni wskazano, że za przyjęciem tej uchwały oddano 34 głosy „za”, 0 głosów „przeciw” i 0 głosów „wstrzymujących się”. Powódka nie była obecna na Walnym Zgromadzeniu Członków (...) w dniu 23 kwietnia 1998 r. W posiedzeniu tym brało udział 34 z 40 pracujących członków Spółdzielni oraz H. K.. Praktyka była taka, że po sprzedaży nieruchomości dokonywanej przez Zarząd Spółdzielni na podstawie uchwały nr (...) czynność tę potwierdzano uchwałą na najbliższym Walnym Zgromadzeniu. Zgodnie z postanowieniem § (...) pkt 3 Statutu w brzmieniu ustalonym uchwałą Walnego Zgromadzenia Członków Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) z dnia 9 września 1995 r. nr (...) „członków będących emerytami i rencistami, kobiet na urloпах macierzyńskich i wychowawczych, członków odbywających służbę wojskową lub ćwiczenia wojskowe, oraz zwolnionych ze świadczenia pracy, nie wlicza się do liczby członków wymaganej do ważności podejmowanych uchwał”.

Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2012 r., I C 36/12, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 października 2012 r., I ACa 578/12, Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej ustalił, że uchwała Walnego Zgromadzenia Członków Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) imienia P. (...) W. w M. z dnia 9 września 1995 r. nr (...), ustalająca znowelizowaną treść Statutu tej Spółdzielni, w części, w jakiej dotyczy § (...) pkt 3 Statutu, jest nieważna. Obecnie obowiązujący Statut nie zawiera już postanowienia § (...) pkt 3. Do czasu stwierdzenia przez Sąd nieważności § (...) pkt 3 statutu odmawiano emerytom i rencistom prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu Członków Spółdzielni, a także nie uwzględniano ich do quorum. Sporządzano także dwie listy obecności, jedną dla pracujących członków Spółdzielni, drugą dla emerytów i rencistów. Prawomocnym wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej w sprawie I C 26/11 ustalił, że § (...) Statutu Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) - W. w M., przyjęty uchwałą Walnego Zebrania Członków Spółdzielni z dnia 9 września 1995 r., jest nieważny w części stwierdzającej, iż członek Spółdzielni będący emerytem lub rencistą nie posiada czynnego i biernego prawa wyborczego do organów samorządowych: Zarządu i Rady Nadzorczej. Statut w postanowieniu § (...) pkt 3, w uchylonym brzmieniu, przewidywał, że członkowie spółdzielni będący emerytami lub rencistami zachowują prawa członkowskie, ale wyłączał z niego czynne i bierne prawo wyborcze do organów samorządowych, a także ograniczał je do uczestniczenia w zebraniach organów

samorządowych wyłącznie z głosem doradczym. Obecnie obowiązujący Statut w postanowieniu § (...) pkt 3 przewiduje, że członkowie spółdzielni będący emerytami lub rencistami zachowują prawa członkowskie. Ponadto zgodnie z § (...) pkt 1 Statutu Spółdzielni Walne Zgromadzenie może podejmować uchwały przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby członków Spółdzielni, zwykłą większością głosów, a zgodnie z § (...) Statutu Spółdzielni „do wyłącznej właściwości walnego zgromadzenia należy podejmowanie uchwał w sprawach zbycia nieruchomości, zbycia zakładu lub innej wyodrębnionej jednostki organizacyjnej”. Zapisy te nie zmieniły się od czasu wydania zaskarżonej uchwały.

W oparciu o te ustalenia Sąd Okręgowy odniósł się w pierwszej kolejności do argumentacji powódki dotyczącej niezgodności kwestionowanej uchwały z art. 162 Prawa spółdzielczego i uznał w tym zakresie, że brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności uchwały z tych przyczyn. Z uzasadnienia wyroku w tej części wynika, że wymieniony przepis stanowi, iż członkowie spółdzielni będący emerytami lub rencistami zachowują prawa członkowskie przewidziane w statucie (§ 1), a nadto, że członków tych, nieobecnych na walnym zgromadzeniu nie wlicza się do liczby członków wymaganej w statucie dla ważności podejmowanych uchwał (§(...)). Przewidziane w Statucie w dacie podejmowania zaskarżonej uchwały prawa członkowskie dla emerytów i rencistów do uczestniczenia w zebraniach organów samorządowych w § (...) Statutu nie obejmowały czynnego i biernego prawa wyborczego do organów samorządowych (co wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie I C 26/11 zostało uznane za nieważne), a nadto ograniczone zostały do uczestnictwa w zebraniach organów samorządowych wyłącznie z głosem doradczym. Dopiero później, już po podjęciu zaskarżonej uchwały, postanowienie § (...) Statutu zostało zmienione także w części ograniczającej uczestnictwo w organach samorządowych wyłącznie z głosem doradczym w ten sposób, że zniesiono także to ograniczenie. W związku z tym, że zgodność uchwały organu spółdzielni z ustawą ocenia się według prawa obowiązującego w dniu podjęcia uchwały powódka, jak i inni będący członkami Spółdzielni emeryci i renciści, mogli uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu w dniu 23 kwietnia 1998 r., ale nie mieli prawa do głosowania (mieli wyłącznie głos doradczy). Stosownie do art. 162 § 2 pr. spółdzielczego obecni na Zgromadzeniu członkowie będący emerytami i rencistami wliczani powinni być wyłącznie do liczby członków wymaganej w statucie dla ważności podejmowanych uchwał. W związku z tym powódka nie wykazała, aby ta okoliczność miała wpływ na treść zaskarżonej uchwały. Zgodnie bowiem z § (...) pkt 1 Statutu Spółdzielni Walne Zgromadzenie może podejmować uchwały przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby członków Spółdzielni, zwykłą większością głosów.

Oznacza to, że quorum na posiedzeniu Walnego Zgromadzenia w dniu 23 kwietnia 1998 r. było spełnione, ponieważ obecnych było 34 pracujących członków spośród 40, a także H. K.. Ponadto za uchwałą została oddana wystarczająca liczba głosów, to jest 34 „za” na 35 obecnych osób. Zatem nawet gdyby przyjąć, że emeryci i renciści mieli prawo głosu, to rozstrzygnięcie głosowania nie uległoby zmianie, ponieważ w przypadku, gdyby H. K. oddała głos „przeciw” uchwale, to wynik głosowania kształtowałby się następująco: 34 głosy „za” i 1 głos „przeciw”.

Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał, że nieobecność pozostałych członków emerytów i rencistów na Walnym Zgromadzeniu w dniu 23 kwietnia 1998 r., w tym nieobecność powódki, nawet wynikająca z uprzedniego niedopuszczenia ich do głosu, nie może stanowić podstawy do uznania, że powinno się ich uwzględniać przy liczeniu głosów na Zgromadzeniu w dniu 23 kwietnia 1998 r., czy też do stwierdzenia, że zostali pozbawieni prawa głosu na tym Zgromadzeniu. Podobnie należy odnieść się do tworzenia osobnych list obecności dla emerytów i rencistów. Podnoszone przez powódkę okoliczności dotyczące prawidłowości procedury głosowania nie miały zatem wpływu na wynik głosowania, a tym samym na treść zaskarżonej uchwały. Nie może stanowić więc skutecznego argumentu przemawiającego za uznaniem nieważności zaskarżonej uchwały.

W drugiej kolejności Sąd Okręgowy odniósł się do argumentacji powódki dotyczącej niezgodności zaskarżonej uchwały z art. 38 § 1 pkt 5 Prawa spółdzielczego. Przepis ten przewiduje, że podejmowanie uchwał w sprawie zbycia nieruchomości należy do wyłącznej właściwości walnego zgromadzenia. Zdaniem Sądu Okręgowego zaskarżona uchwała nr (...) Walnego Zgromadzenia Członków z dnia 23 kwietnia 1998 r. „upoważniająca Zarząd Spółdzielni do sprzedaży zbędnego majątku trwałego w postaci gruntów i obiektów, po uzyskaniu każdorazowo pozytywnej opinii Rady Nadzorczej” nie jest zgodna z tą regulacją, ocena które z gruntów podlegają sprzedaży została bowiem pozostawiona Zarządowi Spółdzielni, co narusza postanowienie art. 38 § 1 pkt 5 Prawa spółdzielczego. Nie ma przy tym znaczenia, że zaskarżona uchwała przewidywała, że sprzedaż będzie dokonywana przez Zarząd po uzyskaniu

każdorazowo pozytywnej opinii Rady Nadzorczej. Powołany przepis wymaga bowiem, aby zgoda na każdorazową sprzedaż była uchwalana przez Walne Zgromadzenie. Opinia Rady Nadzorczej nie konwaliduje zatem czynności prawnej (uchwały) sprzecznej z tym wymogiem. Przepis art. 38 § 1 pkt 5 pr. Spółdzielczego nie zmienił swojej treści, istniał w chwili podejmowania zaskarżonej uchwały. Powyższe oznacza zatem, że uchwała Walnego Zgromadzenia nr (...) z dnia 23 kwietnia 1998 r. jako sprzeczna z art. 38 § 1 pkt 5 Prawa spółdzielczego jest nieważna.

Jako podstawy rozstrzygnięcia wskazane zostały przepisy art. 189 k.p.c., a w zakresie kosztów procesu art. 98 § 1 k.p.c.

W apelacji od tego wyroku pozwana Spółdzielnia zarzuciła:

- niewłaściwe zastosowanie art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego przez przyjęcie, że zaistniały przesłanki nieważności zaskarżonej uchwały;
- niewłaściwe zastosowanie art. 38 § 1 pkt 5 Prawa spółdzielczego przez przyjęcie że ten przepis wymaga każdorazowej uchwały walnego zgromadzenia o sprzedaży konkretnej nieruchomości;
- niezastosowanie art. 42 § 2 i 3 Prawa spółdzielczego z daty podjęcia zaskarżonej uchwały z których to przepisów wynika sankcja nieważności względnej tej uchwały;
- nierozważenie wszelkich okoliczności związanych z warunkami zbywania nieruchomości.

W oparciu o te zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa lub o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a także o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, za uzasadniony bowiem należy uznać zarzut apelacji odnoszący się do niezastosowania przez Sąd Okręgowy przepisów art. 42 § 2 i 3 Prawa spółdzielczego z daty podjęcia zaskarżonej uchwały.

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał wprawdzie, że zgodność uchwały organu spółdzielni z ustawą ocenia się według prawa obowiązującego w dniu podjęcia uchwały (jest to teza orzeczenia Sądu Najwyższego z 18 marca 2010 r., V CSK 260/09), ale pogląd ten został uwzględniony przy ocenie okoliczności tej sprawy tylko w odniesieniu do zastosowania art. 38 § 1 pkt 5 Prawa spółdzielczego z daty podjęcia zaskarżonej uchwały, który zresztą w zasadniczej części obecnie nie uległ zmianie.

W tym zakresie zatem rację ma Sąd Okręgowy, że dla ważności uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni w sprawie zbycia nieruchomości wymagane jest co najmniej oznaczenie zbywanej nieruchomości w tej uchwale. Pozostawienie bowiem zarządowi spółdzielni oceny, które z gruntów podlegają sprzedaży, narusza art. 38 § 1 pkt 5 Prawa spółdzielczego, obowiązującego także w dacie podjęcia uchwały o którą chodzi w tej sprawie. W takim wypadku nie można w drodze wykładni (art. 65 § 1 i 2 k.c.) przyjąć, że taka uchwała zawiera zgodę na zbycie nieruchomości (wyrok SN z dnia 17 września 2009 r., IV CSK 144/09, M. S.. 2010, nr 3, s. 50). Skutkuje to ostatecznie nieważnością czynności prawnej w postaci umowy przeniesienia własności nieruchomości przez spółdzielnię na osobę trzecią.

Tyle tylko, że wskazany wyrok Sądu Najwyższego z 18 marca 2010 r. i zawarty tam pogląd (który należy zaakceptować), odnosi się do wszystkich przepisów Prawa spółdzielczego. Sąd Najwyższy rozważając to zagadnienie intertemporalne sprowadzające się do pytania czy sądy powinny oceniać dopuszczalność wniesienia powództwa o uchylenie uchwał organów spółdzielni przed 22 lipca 2005 r., na podstawie przepisów obowiązujących od tej daty czy przed nią wyjaśnił, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy zmieniającej (ustawa z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. 2005.122.1024), do oceny skutków zdarzeń prawnych stosuje się przepisy obowiązujące w dniu, w którym zdarzenia te nastąpiły. Takim zdarzeniem prawnym jest w niniejszej sprawie zaskarżona uchwała, co oznacza, że zastosowanie do niej mają przepisy Prawa spółdzielczego z daty jej

podjęcia, to znaczy obowiązujące w dniu 23 kwietnia 1998 r. W tej dacie obowiązywał art. 42 § 2 ustawy w brzmieniu: członek spółdzielni może zaskarżyć do sądu uchwałę z powodu jej niezgodności z prawem lub postanowieniami statutu; na tej samej podstawie uchwałę może zaskarżyć także zarząd spółdzielni oraz art. 42 § 3, który przewidywał, że powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania - w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia. Porównując te przepisy z obecną regulacją Prawa spółdzielczego należy zauważyć, że obecnie mamy do czynienia z wyraźnym rozróżnieniem skutków sprzeczności uchwały walnego zgromadzenia z ustawą - bezwzględna nieważność (art. 42 § 2 pr. spółdz.) i sprzeczności uchwały z postanowieniami statutu, dobrymi obyczajami lub godzącej w interesy spółdzielni - względna nieważność (art. 42 § 3 pr. spółdz.). Nie zmienił się natomiast tryb zaskarżania uchwał organów spółdzielni (w tym walnego zgromadzenia). W dacie podjęcia zaskarżonej uchwały powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania - w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia. To oznacza, że powódka, niezależnie od tego czy obowiązywał ją sześciotygodniowy termin od dnia powzięcia uchwały z dnia 23 kwietnia 1998 roku, czy też mogła zaskarżyć tę uchwałę do roku od tej daty, wnosząc powództwo w kwietniu 2013 roku uchybiła, i to w sposób rażący, terminowi do zaskarżenia uchwały, a to z kolei oznacza, że jej powództwo nie mogło zostać uwzględnione.

Wyjaśnienia wymaga jednocześnie, że pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z dnia 31 października 2012 r., sygn. akt I ACa 578/12, na który powołał się Sąd Okręgowy w motywach swojego rozstrzygnięcia dotyczył możliwości zaskarżenia uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni o innym charakterze. W tamtej sprawie chodziło o zbadanie zgodności zapisu w statucie spółdzielni (chodziło o ówczesny § (...) statutu) z ustawą, co w istocie sprowadzało się do badania zgodności uchwały walnego zgromadzenia zmieniającej statut w tym zakresie w 1995 roku z prawem (art. 162 Prawa spółdzielczego). Ta uchwała potraktowana została jako czynność prawna rodząca bezpośrednio skutki cywilnoprawne, wobec czego stwierdzenie jej nieważności mogło nastąpić w każdym czasie w oparciu o art. 58 § 1 kodeksu cywilnego, zmierzała bowiem do obejścia prawa w rozumieniu tego przepisu.

Stosowanie do uchwały walnego zgromadzenia art. 58 § 1 k.c. jako podstawy jej nieważności zostało wprawdzie wyłączone przez art. 42 § 2 pr. spółdz. jako *lex specialis*, ale nie dotyczy to sytuacji, gdy uchwała walnego zgromadzenia została podjęta w celu obejścia ustawy. W takim wypadku uchwała jest bezwzględnie nieważna na podstawie art. 58 § 1 k.c. (por. wyrok SN z dnia 17 czerwca 2011 r., II CSK 620/10, M. Spół. 2012, nr 1, s. 19). Natomiast uchwała o którą chodzi w sprawie niniejszej, treścią której jest upoważnienie przez Walne Zgromadzenie pozwanej spółdzielni jej Zarządu do sprzedaży zbędnego majątku trwałego w postaci gruntów i obiektów po uzyskaniu każdorazowo pozytywnej opinii Rady Nadzorczej, jest czynnością prawną która bezpośrednich skutków cywilnoprawnych nie wywołuje, jest bowiem tylko elementem oświadczenia woli spółdzielni (jako osoby prawnej) o przeniesieniu własności nieruchomości. Skoro tak, to uznać należy, że taka uchwała, nie wywołująca bezpośrednich skutków cywilnoprawnych w sferze osób których dotyczy może być zaskarżona na gruncie art. 42 Prawa spółdzielczego (w brzmieniu obowiązującym w dacie jej podjęcia), nie ma do niej natomiast zastosowania art. 58 § 1 k.c. Z tego wyprowadzić należy wniosek, przedstawiony już wyżej, że powódkę obowiązywały wymienione także terminy do zaskarżenia uchwały.

Dodatkowo zwrócić należy uwagę, że bezzasadność powództwa wynika również i z takiej okoliczności że, jak wyjaśnił Sąd Najwyższy, z żądaniem ustalenia (stwierdzenia) nieważności uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni jest integralnie powiązane wskazanie bezwzględnie obowiązującego przepisu ustawy (*ius cogens*), z którym koliduje kwestionowana uchwała (wyrok SN z dnia 9 lutego 2011 r., V CSK 239/10). Tymczasem powódka w zakresie w jakim domagała się stwierdzenia tej nieważności z powodu wyłącznej kompetencji walnego zgromadzenia spółdzielni do

podejmowania uchwał w sprawie zbycia nieruchomości, tego wymogu nie spełniła, nie wskazała bowiem przepisu Prawa spółdzielczego z którym zaskarżona uchwała z tych przyczyn miałaby być niezgodna.

Z tych względów Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo oraz (w oparciu o przepisy art.98 § 1 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 1, a także § 10 ust. 1 pkt 1 w związku z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) orzekł o kosztach procesu za pierwszą instancję, a także o kosztach postępowania apelacyjnego.